

Poglejte na številke poleg naslova za dan, ko Vaša naročnina poteče. Skušajte imeti naročnino vedno vnaprej plačano.

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

ZA NEKAJ VEČ KOT
NA DAN DOBIVATE
2c "GLAS NARODA"
PO POŠTI NARAVNOST NA
SVOJ DOM (izveniš sobot,
nedelj in praznikov).
:: Citajte, kar Vas zanima ::

Telephone: CHelsea 3-1242

Reentered as Second Class Matter September 25th, 1940 at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3rd, 1879.

SNo. 274. — Štev. 274.

NEW YORK, FRIDAY, DECEMBER 6, 1940—PETEK, 6. DECEMBRA, 1940

Volume XLVIII. — Letnik XLVIII.

HITLER MORA BITI ODSTRANJEN

ANGLEŠKI NAROD JE
ODLOČEN IN SOLI-
DAREN... MIROVNI
PREDLOG JE ZBOR-
NICA ZAVRNILA...

Angleška poslanska zbornica zahteva vojno do konca

S HITLERJEM NEMARA IMETI NOBENEGA
OPRAVKA

Včerajšnja seja angleške poslanske zbornice je jasno pokazala odločnost in solidarnost demokratskega angleškega naroda v njegovem boju s totalitarnimi fašističnimi državami. Angleški narod in vlada sta trdna v svojem sklepu, da se vojna nadaljuje do zmagovitega konca, ne glede na stroške in žrtve.

Zbornica je mirno poslušala peščico pacifistov, ki so priporočali, da bi Anglija poskusila pogajati se z Nemčijo za mir. Predlagali so, da bi bile na mirovno konferenco poleg bojujočih se držav povabljene še Rusija, Združene države, Južno-ameriške, Kitajska in Japonska. Predlog so stavili poslanci, ki pripadajo neodvisni delavski stranki in so: James Maxton, David Kirkwood, dr. Alfred Salter in edini komunistični poslanec Wm. Gallacher. Svoje priporočilo so utemeljevali z zatrjevanjem, da ni prav nič verjetno, da bi katera stranka v sedanji vojni odločilno zmaga in da je te-

daj treba skušati tako tragično in uničujočo vojno čimprej končati.

"Svet se mora rešiti tega človeka (Hitlerja), kajti miru ne bo, dokler ga mi ne napravimo," je rekel nek poslanec za vlado.

Tekom te debate v poslanski zbornici ni bilo ministrskega predsednika Winstona Churchilla in je mesto njega odgovoril varuh državnega pečata Clement R. Attlee, ki je rekel, da sedaj ni še pravi čas, da bi Anglija oznanila svoje vojne cilje, ter stavila svoje mirovne pogoje ter dostavila, da sedaj ni vprašanje, ali je vojna ali mir, temveč sedaj je vojna in vprašanje je, kakšen bo mir.

"Naš cilj je skušati postaviti mir in svobodne narode," je rekel Attlee.

Predlog za mirovna pogajanja je stavil poslanec J. Mc Govern.

Njegov predlog pa je zbornica zavrgla s 341 glasovi proti štirim.

LAHI ZAŽIGAJO SKLADIŠČA

Grška armada je dospela v predmestja dveh največjih laskih vojaških oporišč v južni Albaniji, Porto Edda in Argirokastro. Predno so Italijani odšli iz teh dveh mest, so zažigali vojaška skladišča, da ne bi padla Grkom v roke. V dosedanjih bojih so Grki dobili velikanski plen v vrednosti okoli \$10,000,000. Zaplenili so tudi najmanj 500 strojnice.

Poročilo s fronte pravi, da Grki napredujejo na celi fronti, posebno pa v srednji in južni fronti. Kot pravi neko poročilo na list New York Times v New Yorku iz Beograda, so Grki včeraj proti večeru vkorakali v Porto Edda.

Na severni fronti okoli Korice in Pogradeca je bil pregnan zadnji Italijan. Včeraj so v tem predelu Italijani imeli težke izgube, vjetih pa jih je bilo 500.

Grki, ki prodirajo dalje skozi Premedi, katero mesto so včeraj zavzeli, poročajo, da jih domače albansko prebivalstvo navdušeno pozdravlja in sprejema.

Grški in angleški strmoglavec (aeroplani, ki se z zelo velike višine kot strela spustijo v nižino, vržejo bombe ali pa streljajo s strojnimi, nato pa se zopet bliskovito dvignejo v višave) so obstreljevali in bombardirali italijanske mehanizirane oddelke ter jih večinoma uničili. Napadli so tudi laska vojaška taborišča, ki so pričela goreti.

Predsednik si je ogledal Guantanamo

Na svoji vožnji po južnem vodovju si je predsednik Roosevelt ogledal mornariško bazo Guantanamo ter razpravljal s poveljujočimi častniki o načrtih glede razvoja te važne strateške točke.

Običajno je na Guantanamo stacioniranih pet tisoč mornariških vojakov, ki so pa ob času predsednikovega obiska manevrirali v bližnji Culebra otoka.

Napad na unijski urad

V grad unije pleskarjev (AFL) v Flushing (newyorški okraj Queens) so stopili štirje neznanec, z revolverji v roki ustrahovali tri unijske uradnike in odnesli iz blagajne tri tisoč dolarjev. Rop se je izvršil nekaj ur po seji, pri kateri so člani vplačali unijske prispevke.

Dasi je bila policija takoj obveščena o drznem napadu, nima o napadalcih nobenega sledu.

Lewis ni pretiraval

Pred petmi leti je tretina ameriških družin za-
služila komaj po petnajst dolarjev na teden. —
Letos se je položaj nekoliko izboljšal, še vedno
pa prehrana ni zadostna.

Na konvenciji CIO je rekel delavski voditelj John L. Lewis, da ima 52 milijonov Amerikancev skroene želodec. Očitajo mu, da je pretiraval in da je število dosti manjše, namreč 45 milijonov. No, tudi 45 milijonov okroenih želodcev je precej.

Od leta 1935 do leta 1936 je znašal tedenski zaslužek tretine ameriških družin in posameznikov petnajst dolarjev. Zaslužek druge tretine je pa znašal od 15 do 28 dolarjev na teden.

Ne samo gospodarski izvedence, pač pa vsak razsoden človek lahko sprevidi, da ta vojna ne zadostuje družini za primerno in udobno življenje. Vladni izvedenci so preiskali zadevi po naročilu posebnega narodnega odbora in dognali:

— Dohodek pretežnega dela našega prebivalstva nikakor ne zadošča za zdravo življenje.

Povprečni letni dohodek 13 milijonov družin in posameznikov v najnižji skupini je bil pred petimi leti 471 dolarjev. Več kot polovico so porabili za hrano, pa niso bili primerno prehranjeni.

Zdaj so se razmere nekoliko izboljšale, dobre pa še vedno niso.

Dohodki še vedno niso primerni. Neprimerni dohodki pomenijo neprimerno prehrano, neprimerna prehrana pa skroene želodec.

Neprimerni dohodki pa pomenijo tudi nezadostno obleko, slaba stanovanja ter pomanjkanje zdravniške oskrbe.

Nedavno je poročal newyorški dnevnik "Times" da naborne komisije vržejo presenetljivo veliko število rekrutov.

Najmanj petnajst odstotkov nabornikov ne morejo sprejeti v vojaško službo zaradi raznih telesnih nedostatkov.

Deset milijonov šolskih otrok je pomanjkljivega vida; poldrugi milijon šolskih otrok pomanjkljivega sluha; četrta milijona mater nima pri porodu primerne zdravniške oskrbe.

Čimmanjši je zaslužek, temveč je vsakovrstnih bolezni.

Ko se delavce bori za nekaj centov prihodka na uro, se običajno bori tudi za razliko med zdravjem in boleznijo svoje družine.

Uspeh v tej borbi ni važen, samo za delavca, pač pa tudi za narod. Presenetljivo visoko število zavrnitev pri naboru je temu dokaz.

Če je v Ameriki 45 milijonov ali 52 milijonov skroenih želodcev, je naposled vseeno. Nekaj milijonov več ali manj.

Nikdar bi se pa ne smelo pozabiti, da povzročajo skroene želodec, pa naj jih je toliko ali toliko, nizke mezdle, s katerimi se ni mogoče primerno preživeti.

VROČINA IN INFLUENZA V CALIFORNIJI

Iz Los Angeles poročajo, da je obiskala južni del Californije za ta čas nenavadna vročina, obenem se je pa pojavila tudi influenza skoro v takem obsegu kakor leta 1928.

Samo v Los Angeles je zbolelo za influenco 55 tisoč ljudi. Sedemdeset bolnikov je bolnižni že podleglo.

Trideset odstotkov vseh šolarjev v Los Angeles in nad osemsto učiteljev je bolnih.

Mesto Bakerfield v Kern County ima 130 tisoč prebivalcev. Med njimi jih je trideset tisoč zbolelo za influenco.

V Santa Barbara, Blythe in vsej Palo Verde dolini so zaprte šole.

4. decembra je kazal toplotomer v Los Angeles 86 stopinj, vsosednjem mestu Tarzana pa 94 stopinj. Take vročine v tem času ne pomenijo že petintrideset let.

ANGLEŽI BOMBARDIRALI TURIN

Kot poroča angleško zračno ministrstvo, so včeraj angleški aeroplani zopet bombardirali veliko italijansko industrijsko mesto Turin. Bombardirali so Fiat tovarno za aeroplanne ter arzenal. Letalci so poročali, da so, ko so bili na povratnem poletu visoko nad Alpami, videli v Turinu velike požare, ki so jim razsvetljevali ozračje.

Najbolj pa so angleški aeroplani bombardirali Duesseldorf ob Reni. Skozi 12 ur, od 6. zvečer pa do 6. jutraj, so bombardirali pomole na Reni, skladišča, železniško progo, elektrarno in plinaro. Drugi aeroplani pa so napadli Dortmund, Antwerpen, Ostend, Calais in druga atlantska pristanišča, ki se nahajajo v nemških rokah.

Pregled tedenskih dogodkov

Indijci naj ne protestirajo proti vojni

Mohandas K. Gandhi je naročil članom Vseindijskega kongresa, naj ne vzpizarjajo javnih protestnih skupščin proti udeležbi Indije v vojni. Če bi bil kakšen član kongresa zaradi tega aretiran, ne sme policija aretacije objaviti širši javnosti.

Vojni stroški Anglije

Zadnji teden so znašali vojni stroški Anglije 90 milijonov 133 tisoč 950 funtov sterlingov (približno 360 milijonov 536 tisoč dolarjev).

Iz za 1. aprila po dozdaj je potrošila Anglija za vojno približno 3600 milijonov dolarjev.

Dotok zlata v Združene države

V tednu, ki se je končal 27. novembra, je dospelo v Združene države za 59 milijonov dolarjev zlata. Največ ga je dospelo iz Kanade in sicer za 51 milijonov dolarjev.

Kanadsko zlato prilaga skorogotovo iz vseh delov angleškega imperija ter služi za pokritje angleških vojnih naročil.

Žrtve lova

Iz za otvoritve lovske sezone za srnjake se je v Pennsylvaniji na lovu smrtno ponesrečilo sedem oseb.

Šest lovec pogrešajo. Lovec so šli v severni del države, kjer je ponekod zapadlo skoro šest čevljev snega.

"Roosevelt je lahko še enkrat izvoljen"

Znani socialistični voditelj Norman Thomas je rekel v Buffalo, N. Y., časnikarjem:

— Če Franklin D. Roosevelt svoje karte prav postavi, je lahko po štirih letih zopet izvoljen za predsednika. To se pravi, če bi hotel biti izvoljen.

Pozneje je govoril Thomas v Rotary klubu o stališču Združenih držav napram evropski vojni. — Edino prava politika za Ameriko bi bila, — je dejal, — da bi se v vojno ne vmešavala. S tem seveda ne mislim, da bi Angliji kar naenkrat odrekli vso pomoč. Ta pomoč pa mora imeti svoje meje, če ne se bomo nekega lepega dne znašli v vojnem vrtilocu.

Nove tovarne Bethlehem Steel

Da bo ameriški jeklarski industriji mogoče izdelati zadostno število tankov, topov in vojnih ladij, mora povečati in razširiti svoje tovarne.

Edward R. Stettinius Jr., bivši načelnik United States Steel Corporation (največjega jeklarskega podjetja na svetu) in sedanji član obrambne komisije, je izjavil, da je Bethlehem Steel Company (drugo največje jeklarsko podjetje na svetu) sklenila svoje tovarne tako razširiti, da ji bo mogoče producirati na leto 850 tisoč ton več jekla.

Produkcija Bethlehem Steel se je v zadnjem času poveča-

la za celih osem odstotkov. Sedanje tovarne nikakor ne zadošajo.

Produkcija jeklarske industrije je preračunana na letnih 83 milijonov ton. Zdaj znaša produkcija 78 milijonov ton.

Nove tovarne Bethlehem Steel bodo zgrajene najkasneje v dvanajstih mesecih. Več starih tovarn bodo povsem preuređili, da bodo odgovarjale zahtevam časa. Kje namerava korporacija zgraditi nove naprave, še ni bilo objavljeno. Vpoštev bodo prišli predvsem kraji, kjer doslej niso imeli delavci kaj prida prilike za zaslužek.

Čudno priporočilo bančnega ravnatelja

Iz Chicaga poročajo, da je J. W. Nichols, predsednik Prve narodne banke v Englewoodu, pozval vlagatelje, naj dvignejo svoje vloge in naj jih zakopeljejo na jardu.

Nicholas je poslal vsakemu vlagatelju pismo s to vsebino: ter z dostavkom, da jih bo že obvestil, kadar bo mogoče denar varno in dobičkonosno na ložiti. Njegov nasvet je posledica "vladne finančne politike." Po prvem januarju njegova banka ne bo plačevala na vloge nobenih obresti.

"Rdeča vojvodinja" spet članica stranke

"Rdeča" vojvodinja Atholiska, bivša članica angleškega parlamenta, se je vrnila v konservativno stranko. Leta 1935 je izstopila iz nje, ker ni soglašala s politiko takratnega ministrskega predsednika Neville Chamberlaina. Ob povratku v stranko jo je min, predsednik Churchill navdušeno pozdravil. "Rdečo vojvodinjo" jo imenujejo, ker je tekom španske državljanske vojne simpatizirala s španskimi republikanci.

Aglesko-španska pogodba

Iz Lisbone na Portugalskem poročajo, da so bila pogajanja glede trgovinske pogodbe med

Anglijo in Španjo ugodna za ključena. Vršila so se več tednov v Madridu. Vsebinska pogodbena, ki je za obe državi baje izredno ugodna, bo te dni objavljena.

Božični darovi za Evropo

Poštna oblasti naznanjajo, da bo mogoče poslati božične darove v zavojih (paketi) samo v deset evropskih dežel in sicer v Anglijo, Irsko, Švedo, Francijo, Portugalsko, Španjo, Gibraltar, Azore, Islandijo in na Faroe otočje. Denarna darila je mogoče pošiljati v razne druge dežele, med njimi tudi v Jugoslavijo.

Rumunska zaplenila petrolej

Po enotedenskih velikih izgredih, v katerih je bilo ubitih okoli 400 oseb in ravno toliko ranjenih, se je Rumunska nekoliko pomirila. Ministrski predsednik general Ion Antonescu je odločno nastopil proti podvajanju Železnim gardistom.

Obenem pa je Antonescu izdal odredbo, po kateri so postale državna last vse petrolejske naprave: sesalke, rezervarji, čistilnice in napeljavne cevi.

Pri tem je najbolj prizadeta Romano-Americana družba, ki je podružnica ameriške Standard Oil Co.

Vlada je tudi zaplenila vse parnike, ki plujejo po visokih morjih, kakor tudi ladje na Donavi.

Zaseženo lastnino bo Rumunska izplačala v 25 letih z obrestmi po 3 odstotke.

Milo za drago

Predsednik Roosevelt ni mogel bolj vztrajati Mehiki kot ji je vstregel s tem, da je poslal k inauguraciji predsednika Camacha kot svojega zastopnika novoizvoljenega ameriškega podpredsednika Wallacea.

Mehika se bo oddolžila s tem, da bo poslala k tretji inauguraciji predsednika Roosevelta posebno misijo.

(Nadaljevanje na 2. str.)

ZNAČILNO FORDOVO PRIPOROČILO

Priletni industrijalec pravi, da v sedanji vojni ne bo nobenega zmagovalca. — Če bo kdo zmagal, bo kmalu izbruhnila nova vojna.

Avtni magnat Henry Ford je začel priporočati veliko in močno mornarico. Mornarico, ki bo dovolj močna, da bo uspešno zaščitila obe ameriški obali, in ki bo imela primerno število matičnih ladij za letala. Po njegovem mnenju je to odločilni faktor ameriške narodne obrambe.

77 letni industrijalec je to izjavil v pogovoru s kontraadmiralom Johnom Downesom, kateremu je dokazoval potrebnost ustanovitve tehnične šole v River Rouge tovarni, ki naj bi bila nekakšna podružnica mornariške vežbalne postaje ob Velikih jezerih. Downes povečuje 9. mornariškemu okraju.

Mladi rekruti naj bi v Fordovi tovarni završili poseben

tečaj, nakar bi se kot izvežbani mehaniki vrnili k mornarici. Vsak mesec bo mogoče izvežbati nad tristo električarjev, mehanikov in mašinistov.

Po mojem mnenju morem s tem največ pomagati deželni obrambi, — je rekel Ford. — Za mornarico se zato zanimam, ker jo smatram za bistveni del naše obrambe. Naloga mornarice je ščititi deželo. Dva oceanima imamo in na vsakem moramo imeti zadostno število vojnih ladij.

Glede sedanje vojne je Ford prepričan, da ne bo v nji nihče zmagal. — Če bo pa slučajno kdo zmagal, — je dostavil, — bo imel svet kaj kmalu z novo vojno opravka.

"GLAS NARODA"

(VOICE OF THE PEOPLE)

Owned and Published by Sierens Publishing Company, (A Corporation), Frank Sakser, President; J. Lapsha, Sec. — Place of business of the corporation and address of above officers: 216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y.

47th Year

"Glas Naroda" is issued every day except Saturdays, Sundays and Holidays.

Subscription Yearly \$6.—, Advertisement on Agreement.

Za celo leto velja list za Ameriko in Kanado \$6.—; za pol leta \$3.—; za četrt leta \$1.50. — Za New York na celo leto \$7.—; za pol leta \$3.50. Za inozemstvo za celo leto \$7.—; za pol leta \$3.50.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izveniš sobot, nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA," 216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y. Telephone: CHelsea 3-1242

NESREČE V INDUSTRIJAH

Število delavcev, ki so se leta 1939 ponesrečili v industrijah, se je iz leta 1930 znatno povečalo, kar dokazuje, da varnostne odredbe še zdaj niso popolne.

Iz poročila urada za delavsko statistiko pa posnema, da se je iz leta 1934 število smrtnih slučajev za tretjino, število trajnih poškodb za več kot tretjino in število lahkih za več kot petino zmanjšalo.

Leta 1939 se je približno 16 tisoč 400 delavcev pri delu smrtno ponesrečilo, težko se jih je poškodovalo 109 tisoč, lahko pa 1 milijon 260 tisoč.

Največ smrtnih nesreč in poškodb je bilo v stavbinski industriji, namreč 495 tisoč (med njimi 3600 smrtnih); najmanj jih je bilo pa v poljedelstvu, namreč 257 tisoč (4300 smrtnih).

Če pa vzamemo za temelj milijondelovnih ur, je bilo v de stavbinska industrija šele na drugo mesto.

Poglavitna vzroka nesreč v industriji sta priganjanje k delu in nezadostne varnostne odredbe.

Urad za delavsko statistiko je sestavil svoje poročilo na podlagi podatkov, ki jih je dobil od 26,944 podjetij.

ŠESTDNEVNI DELOVNI TEDEN

Gospodarsko-politična posebnost, ki jo doživlja Evropa že šest let, se pojavlja tudi v Združenih državah: nezaposlenost bo polagoma izginila. Ogromno število mladih mož bo poklicanih v arnado; vojna industrija bo potrebovala milijone novih delavcev.

Prva znamenja se že kažejo. Podjetniki imajo dober nos, in že obračajo vodo na svoj mlin. Z ozirom na naraščajočo vojno industrijo skušajo obrniti sejalno-politično smer New Deala pod geslom: — S polno paro nazaj!

Prvi je ubral te strune znani kapitalist in industrialec Mr. Alfred P. Sloan, ki je nedavno izjavil, da vojna industrija petdnevni delovni teden ne zadošča ter da zahtevajo interese domovine šestdnevni delovni teden.

Jasno je, da se mora zaradi vojne industrije produkcija znatno povečati, nikakor pa zaenkrat še ni potrebno sredstvo, ki ga priporoča Sloan.

Sloanova želja je očividno odpraviti v vojnih industrijah 40, 42- oziroma 44-urni delovnik ter ga nadomestiti z 48-urnim brez posebne plače za overtime.

Delavske organizacije bodo morale biti skrajno previdne, ko bodo kapitalisti zagnali krik: — V sedanjih resnih časih naj tudi delavstvo nekaj žrtvuje za domovino!

Delavci so pripravljeni delati nekaj več ur na dan, toda za to delo morajo biti primerno plačani in ne bodo pod nobenim pogojem žrtvovali pridobitev zadnjih sedmih let. Tik pred volitvami si ni noben delodajalec drznil staviti takega predloga. Zdaj, ko so volitve za nami, se jih bo pa za Sloanom še več oglasilo.

Sicer je pa treba vpoštevati, da je v deželi še vedno velika armada nezaposlenih. Najmanj šest milijonov ljudi je brez dela in zaslužka. Predno bo delavnik podaljšan, je treba vse te ljudi spraviti v industrije.

Na to seveda Mr. Sloan in drugi gospodje ne pomislijo. So jim pač zaslužki in dividende bolj pri sreči, kot pa socialnopolitična razmišljanja.

BEOGRAD ČAKA CSAKYJA

Vse jugoslovansko časopisje obširno piše o bližajočem se obisku madžarskega tujnega ministra grofa Stefana Csakyja v Beogradu.

Veliko zanimanje v diplomatskih krogih je zbudila izjava, ki jo je podal justični minister Lazar Marković poročevalcu madžarskega lista "Magyarország" in ki se glasi:

"Vsa Evropa in ves svet bosta dobila novo obliko. Naravno, da Jugoslavija in Madžarska ne moreta pričakovati vodilne vloge v novem redu, toda važno je, da korakate skupaj, ne pa po ločenih potih v očičled novega položaja."

Grofa Csakyja vsak dan pričakujejo v Beogradu. Diplomatski krogi so mnenja, da bo grof Csaky skupno z jugoslovanskim tujnim ministrom Aleksandrom Cincar-Markovićem podpisal prijateljsko pogodbo, ki bo slična prijateljski pogodbi med Jugoslavijo in Bolgarsko. Po podpisu pogodbe pa bo grof Csaky odšel na lov s kraljevim namestnikom knezom Pavlom.

MARŠAL BADOGLIO

Poročilo iz Rima pravi, da je zaradi strahovitih porazov v Albaniji Benito Mussolini odstavil maršala Pietra Badoglio, ki je za Italijo osvojil Abesinijo in je bil pri Mussoliniju do zadnjega kot najboljši laški strateg v najvišjih časih. Na njegovo mesto je bil imenovan general Rodolfo Cavigliero.

Novi državljanski zakon

STOPI V VELJAVO 12. JANUARJA.

Novi državljanski zakonik (Nationality Code) na katerem so strokovnjaki delali za več kot 7 let vsebuje razne spremembe v določbah glede podlitve in izgube državljanstva.

Nationality Code od 1. 1940, ki nadomešča vso prejšnjo obstoječo federalno zakonodajo o državljanstvu, naturalizaciji in razduževanju, pride v veljavo dne 12. januarja 1941. Dolga naloga zbiranja vseh prejšnjih državljanskih postav v enoten in vse obsegajoč zakonik je začela pred sedmimi leti pod skupnim nadzorstvom Državnega tajnika. Delavskega tajnika in generalnega pravdnika. Končala je dne 14. oktobra ko je predsednik podpisal ta novi zakon.

V glavnem ostanejo edanje določbe glede državljanstva, ali razne stare postavbe so bile spremenjene, uvedene so bile bolj točne definicije in sploh so bili vsi tozadevni zakoni spravljivi v sklad.

Pravica do naturalizacije je bila razširjena na vse potomce tujerjenih plemen v Ameriki. Torej Indijanci, Eskimi in Aleutičani, ki so se rodili izven ozemlja Združenih držav, morejo postati državljani, ravno tako kot belokožci in črni, ako odgovarjajo predpisanim pogojem.

Važna je sprememba glede zahtevka bivanja za prošnjo za naturalizacijo. Novi zakon omogoča, da more oseba, ki je živela šest mesecev v dotični državi, zaprositi za državljanstvo, mesto dosedanjega zahtevka bivanja šestih mesecev v isti County. Prvič postane zakon jasn, ker se tiče odsotnosti iz Združenih držav pred podelitvijo državljanstva: prošnjo ne sme zapustiti Združene države za več kot šest mesecev med dnevom vložitve prošnje in dnevom končnega zašiljanja, ako naj se prošnji ugodi. Ako ostane odsoten več kot 6 mesecev, se domneva, da je prekinil svojo residence v Zdr. državah; ako ostane odsoten za več kot leto dni, je bivanje končno prekinjeno. Zakon sedaj dovoljuje, da se sme prošnja za državljanstvo vložiti v naturalizacijskem sodišču, ki je najbližje stanovanju, mesto da bi morala kot dosedaj vložiti v oni County, kjer človek stanuje. Niti ne bo več treba čakati devetdeset dni med vložitvijo naturalizacijske prošnje in končno podelitvijo državljanstva. Čakalna doba je bila skrajšana na trideset dni.

Dobre so tudi spremembe glede priče in iznacenja izpitov. Zlasti važne pa so spremembe glede mladoletnikov. V tem pogledu je bilo dosedaj precej zmedenih pojmov, ki jih zakon sedaj razjasnjuje. Določbe glede državljanstva vsled dolgega bivanja v inozemstvu so sedaj mnogo bolj jasne. Zakon sedaj določa, da se državljanstvo zgubi vsled bivanja dveh let v prejšnji državi, kamor je naturalizirani državljan spadal, ako zakoni dotične države smatrajo, da je dotičnik postal zopet njen državljan. Ako ni takega zakona, tedaj sme naturalizirani državljan ostati tam tri leta, ne da bi zgubil državljanstvo. Po petih letih bivanja v vsaki inozemski deželi se državljanstvo

popolnoma zgubi. So pa razne izjeme, vsled katerih more dotičnik še vedno ostati ameriški državljan.

Otrok, rojen v inozemstvu po dnevu 24. maja 1934 od staršev, eden izmed katerih je ameriški državljan, postane državljan po rojstvu le pod gotovimi pogoji. Najprej je potrebno, da je dotični njegov roditelj živel vsaj deset let pred otrokovim rojstvom v Združenih državah in izmed teh vsaj pet let po doserzi šestnajstega leta. Otroka pa ostane državljan, le ako živi vsega skupaj za dobo šestih let v ozemlju Združenih držav v starosti med 13. in 21. letom. Zakon nadalje daje večji obzir kot dosedaj onim ameriškim državljanom, ki so bili priiljeni služiti v inozemski vojski. Tak se more povrnuti v Združene države kot priseljence izven kvote.

Glede pristojbin je bila uvedena le ena sprememba. Za legaliziranje bivanja se bo plačevalo \$18 mesto sedanjih \$10.

OB KONCU TEDNA —

(Nadaljevanje s 1. strani.)

Prvi japonski poslanik v Ecuadoru

Prvič v zgodovini so bile ustanovljene direktne diplomatske vezi med japonsko vlado in vlado republike Ecuador. Nedavno je dospel v Ecuador japonski poslanik Kogutaro Nagumo, ki je izročil predsedniku republike poverljive listine. Koga bo imenoval Ecuador za svojega poslanika na Japonskem, zaenkrat še ni znano.

Krasna slika povojne Nemčije

Dr. Robert Ley, voditelj nemške delavske fronte, je nedavno govoril delavcem, zaposlenim v nemških municijskih tovarnah ter jim naslikal krasno sliko zamogoslavne Nemčije.

— Nemški oče, — je rekel, — bo posadil v svoj avtomobil ženo in otroke ter se odpeljal z njimi bo betoniranih cestah križem Nemčije. Po vojni bo Nemčija silno prostrana. Razprostirala se bo namreč od Celovca ob jugoslovanske meje, pa do Narvika na Norveškem. — Bodoča Nemčija bo socialistična. Kapitalizma in židovstvu v splošnem, posebej pa še Angliji bo izbito dno.

— Nemški vojak nimajo le dovolj hrane in obleke, pač pa tudi dosti razvedrila. Francozi so celo dolgo zimo pasli lenobo in se dolgočasili v Maginotovi črti, dočim so nemškim vojakom najboljši nemški pevci in glasbeniki prirejali koncerte.

Kdaj bo Nemčija zmagala, Ley ni mogel natančno povedati, rekel je pa, da "prav kmalu."

PESMARICA

"Glasbene Matice"

Uredil dr. Josip Čerin

Stane samo \$2.—

To je najboljša zbirka slovenskih pesmi za moški zbor. Pesmarica vsebuje 103 pesmi. — Dobite jo v Knjigarni Slovenic Publishing Co., 216 W. 18th Street, New York, N. Y.

BESEDA O PLEŠI.

Ali je pleša koristna? To vprašanje se zdi dokaj čudno, vendar je pa mišljeno resno. Prvi hip bi odgovorili nanj nikalno. Pri nas vendar ne bo nikomur prišlo na misel domnevati, da bi se našli ljudje, ki bi radi imeli plešaste glave. Nasprotno, vsak človek ima rad bujne lase, da se s tem poveča njegova prikupljivost. Pa tudi plešati ljudje sami ne vidijo v pleši nobene prijetnosti ali koristi. Šele čez več let ko ne mislijo več na plešo, jim ni več neprijetna.

Ko začne človeku izpadati lasje, si navadno na vse načine prizadeva ohraniti jih. Pozneje se boji za vsak las. Čim redkejši postajajo lasje, tem dražji so človeku. Ko pa končno odpadejo človeku vsi lasje ali vsaj tisti, ki jim je narava namenila konec, ni treba človeku več hoditi k brivcem. Stroški za striženje odpadejo in to je že nekaj.

Neka medicinska revija je pa nedavno priobčila članek, v katerem piše pravi, da je pleša za zdravnike neprecenljive vrednosti. Marsikateri zdravnik brez dobre prakse bi plačal lepe denarce za pošteno plešo. Lahko se sicer vprašamo zakaj se pa ne da gladko ostriči. Dal bi se že lahko, toda to zadostuje samo za dva ali tri dni. Plešasta glava naj bi bila znak poštenosti, verodostojnosti in marljivega duševnega dela. To velja za zdravnike.

Kar pa velja za zdravnike, velja večinoma tudi za vse druge poklice. V mnogih trgovskih podjetjih velja pleša za jamstvo bogatih izkušenj in tako privablja odjemalce. Ona utrjuje vero v filozofsko zrelost takega človeka in vpliva na ljudi, ki sodijo človeka po zunanosti. Rodbinski poglavar ima vedno veliko korist od svoje pleše. Če bi imel bujne kodre, bi mnogo izgubil na svojem dostojanstvu.

Vse drugače je seveda s plešo na ženski glavi. Plešasta ženska si sploh težko mi-limo in jasno je, da bi pleša pri ženski ne imela nobene dobre strani.

ci in glasbeniki prirejali koncerte.

Kdaj bo Nemčija zmagala, Ley ni mogel natančno povedati, rekel je pa, da "prav kmalu."

Peter Zgaga

TEŽAVEN POKLIC

Eden najbolj težavnih poklicev je poklic točaja ali bartenderja. Ze vsaj bil je, takole pred sedem ali osemindvajsetimi leti, ko sem bil tudi jaz član te častitljive bratovščine. Kako je danes, ni ni natančno znano, toda zdi se mi, da je temelj še vedno isti, četudi so se okoliščine precej spremenile.

Bartenderju ni bilo treba posebnih studij, toda znati je moral marsikaj in sicer temeljito znati, če se je hotel pošteno preživeti. Točenja in mešanja pijače se je kaj kmalu pričel — to je bilo pravzaprav stranskega pomena — najtežje je bilo pa pravilno ravnanje z denarjem. Pravilno ravnanje v bartenderskem pomenu besede.

Ko je saloner najel bartenderja, mu je rekel: — Delal boš od poldne do polnoči. Južinal in večerjal boš pri nas. Vsak dan smeš vzeti zavojček cigaret. Pijača ti je na razpolago, toda Bog ne daj, da bi se napil. Na teden ti bom dal sedem dolarjev.

Ko je bartender to slišal, je takoj vedel, da bo imel z denarjem opravka, oziroma dostop do cash registra. Bili so namreč tudi taki saloni, kjer se bartender ni smel cashregistra dotakniti, pač je bila pa to izključna pravica gospodarja in članov njegove družine.

SMRT ROJAKA.

Dne 27. novembra je umrl v Grand Haven, Mich., rojak John Luznar, ki je bil povožen od avtomobila 27. oktobra. Pokojni je bil star 68 let in doma iz Selea nad Škofjo Loko, odkoder je prišel v Rock Springs, Wyo., leta 1906. V Grand Haven, Mich., pa je prišel l. 1914. Pozdrav! — Vaš naročnik,

Albert Yeme.
Grand Haven, Mich.

RADIJ.

Svetovna produkcija radija je znašala do konca leta 1934 766 gramov. Do tega leta so v St. Joachimsthalu pridobili 52.53 gramov radija. Do leta 1934 se računa, da je bilo na vsem svetu 766 gramov radija, pri čemer niso vštete izgube, ki na-tajajo zaradi razpada radija, ki so pa v teh kratkih letih kolikor se radij pridobiva, majhne, če upoštevamo, da se zaradi razpadanja zmanjša vsebina radija na polovico šele v 1580 letih.

V takih salonih so plačali bartenderju od dvajset do petindvajset dolarjev na teden.

Med sedmimi in petindvajsetimi dolarji je bila pa tiste čase velika razlika in je še danes.

Kakorhitro je torej rekel gospodar bartenderju: — Na teden ti bom dal sedem dolarjev, — mu je s temi besedami že dal nekakšno dovoljenje, da sme vsak dan narediti dva ali tri dolarje, kakršen je bil pač biznis. Ne vzgti, ukrasti, izmakniti, pofraziti, pač pa narediti.

Bartenderji, ki so kradli ali jemali, so bili bele vrane in so delali sramoto svojemu vzvišenemu poklicu. Gospodar je kaj kmalu zapodil tako seme tatinsko. Ne, tatu ni za baro trpel noben gospodar.

— Kako se je pa dalo narediti dva ali tri dolarje na dan? — me radoveden vprašuje, dragi rojak. Tega ne boš zvedel, kajti to je bartenderjeva najsvetejša skrivnost.

To je njegov vsakdanji kruh, njegova eksistenca, takorekoč. — Saj si v uvodu omenil, da si bil pred leti sam bartender, — mi ugovarjaš, — in boš potemtakem vedel, kako je s ta stvarjo.

— Priznam, da sem vedel, toda danes ne vem več, pa naj še tako napenjam možgane. Črna, neprodna zavesa je pokrila metode mojega takratnega udejstvovanja. Na tajim pa: Če bi me danes, po tolikih letih, postavil kdo za baro, bi se skorogotovo zbudili v meni spečitalenti.

Eni stvari, ki je neovrgljiv fakt, se nisem mogel nikdar prečuditi. Skoro vsak saloner se razvije iz bartenderja. Ze vsaj prejšnje čase je bilo tako. Saloner potemtakem pozna bartenderske trike, in je vsled tega bartenderju težko ali pa sploh nemogoče groš ali dolar "narediti".

Res mu je morebiti znanih petintrideset trikov in načinov. Šestintridesetega pa ne ve, in baš tega se njegov bartender poslužuje.

Kolikor sem poznal bartenderjev, so bili računski stroji. Izdelovalci cashregistrov so opremili svoj izdelek z najnovejšimi pridobitvami znanosti. Cashregister zapisuje, sešteva, odšteva, separira denar, kaže črno na belem prejemke in izdatke — z eno besedo — cashregister je čudo moderne tehnike. Borba s takim dovršenim strojem ni malenkost. To bo potrdil vsak bartender, ki skuša kaj "narediti". V ta namen je treba velikega znanja, velike sposobnosti in spretnosti.

Ne vem, kako so v tem pogledu današnji bartenderji, toda pred dvajsetimi, petindvajsetimi leti so bili neprekosljivi mojstri.

Najvišje načelo tistega časa je pa bilo: cashregister ne sme nikar do centa "stimati". Noben človek ni namreč nezmo-tljiv, in če ni zlodeji, bo že vsaj enkrat na napačen gumb pritisnil. To so gospodarji dobro vedeli in vpoštevati ter se ponavadi niso nič jezili, če je bilo v cashregistru nekaj manj gotovine, kot je je bilo na papirnem traku zaznamovane.

— V naglici je preveč "ringal", — si je mislil gospodar, in zadeva je bila v redu.

Če je pa bilo v cashregistru dva ali tri dni zaporedoma več denarja kot bi ga moralo biti, je gospodar bartenderju enostavno vrata pokazal.

ŠE JE ČAS, DA PRAVOČASNO PREJMEJO
VAŠO BOŽIČNO POŠILJATEV, AKO POŠLJETE DAR SVOJCEM V DOMOVINO —

PO KABLU

K svoti, omenjeni v oglasu za pošiljatev dinarjev oz. lir, je treba dodati še posebej \$1.— za pokritje stroškov za kabel. — Denar je izplačan v petih dneh do enega tedna. — Potniški oddelek Slovenic Publishing Company, 216 W. 18th St., New York

"GLAS NARODA"

pošiljamo v staro domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. — Naročnina za stari kraj stane \$7. — V Italijo lista ne pošiljamo.

Kratka Dnevna Zgodba

UTEŽ

ALI KAKO NASTANE KRATKA POVEST

Top nosek je pokukal izza pi-alne nize, za katero je sedel pisatelj, zavil v oblake cigaretnega dima in droben kazalec je označil bronasto gospodično zelo pomanjkljivo oblečeno, da, celo sploh ne, ki je slikovito zleknjena počivala na zelenkastem marmornem podstavku, opirajoč se diademom okrašeno glavo ob dlan.

"Očka, kaj je to?"
Notranje ogorčen, da ga motijo — pravkar je enako krčevito kakor brezuspešno iskal učinkovito snov za kratko povest — je odgovoril vzoren oče prijazno.

"Utež, ljubeček moj."
"Zakaj pa utež?"
"Reče se, čemu in zakaj. Že inšne pove, da služi za obtežitev."
"Česa?"
"Za obtežitev pisem."

"Zakaj je pa treba pisma obtežiti?"
"No, hm, da jih veter ne odnese."
"Saj v sobi vendar ni vetra."

"Da, že res, toda kadar pride mamica z brisačo, napravi mi moji mizi več škode kakor tornado."

"Kaj pa je to tornado?"
"Tornado je silen vihar, ki divja v nekaterih krajih Amerike."

"Amerika, kje pa je to? Daleč od tod?"
"Od tod? Da, zelo daleč."

"Dajle kakor do strička Otona?"
"Tisočkrat dalje"

"Ali ima striček Oton tudi utež?"
"Seveda. Toda pusti me zdaj pri miru. Očka ima mnogo dela."

"Čez trideset sekund."
"Očka..."

"Kaj pa že zopet?"
Le mirno, mirno, oče ne sme biti samo otrokom avtoriteta, temveč tudi prijatelji in svetovalec.

"Očka, ali imajo ljudje v Ameriki?"

"Ameriki?"

"... Ameriki tudi uteži?"

"Da. In da se ti ne bo treba več truditi, ljudje v Honolulu, na Sumatri, Mongoli, Eskimi, Indijanci, vsi ti imajo že uteži ali pa jih kmažu dobe. Ali hočeš vedeti še kaj?"

"Da: ali imajo tudi lepe uteži, kakor je ta tvoja?"

"Morda, jaz nisem bil tam."

"Toda ti to veš ti veš vse!"

"Hm, da, da gotovo, imajo prav tako lepe uteži kakor jaz in še lepše — toda zdaj mora očka zopet delati — igra se lepo sam, kakor vsi pridni otroci."

"Da, z utežjo, prosim."

"No, dobro, tu jo imaš, toda pazi, da ti ne pade iz rok in se ne razbije."

"Očka, kakšna so pa pisma, ki so ležala pod utežjo?"

"Taka pisma dobivam najpogostje."

"Kdo ti pa piše taka pisma?"

"Moji sovražniki, zdravniki, trgovci, zavarovalnice."

"Ko bom velik, bom tudi dobival taka pisma in potlej mi daš to utež, kaj ne?"

"Gotovo, sinko."

"Daj mi jo takoj, očka, prosim te."

"Kaj pa hočeš z njo?"

"Kolesček mi pritrđiš na njo in tako dobim krasen voz."

"Nemnost—kolesčke na utež? godrnja oče. Toda že ga je prevzelo to."

"Pepčku, staremu slonu, temu iz raztrganega trebuha gleda

volna, odvijte kolesca z osmi in s pantočjo vrvice jih pritrdi na spodnjo stran uteži. V luknjo, ki tvori upognjena roka bronaste gospodične, zatakne kavelček pasje vrvice in že gre po sobi drrrr-drrrr okrog pisalne mize. Bobik, resasti terrier, laja k temu kakor ponorel in sploh se na to ne spozna. Mamica pomoli čez vrata glavo v sobo.

"Kakšen rompomom pa je ta? Daj, no mir! Očka hoče delati!"

"Toda sinko ve to bolje."

"Očka se hoče igrati z menoj, avto mi je napravil."

"Sredi dir se naenkrat ustavi in vzklikne osupno:

"Toda avto vozi vendar sam, pro-im te očka, napravi tako, da bo moj avtomobilček vozil sam."

"Oče hoče odkimati z glavo, mamica je to že storila, toda sinko se ne da kar tako odpraviiti."

"Kaj ne očka, da boš napravil to, saj ti znaš vse."

"Ali more biti človek tako krut, da bi odbil to trdno vero v očetovo vsemočnost, ki tako jasno odseva iz žarečih otroških oči? Ne!"

In tako gre očka, ta dobri zlati očka, ki vse zna in prinese likalno desko. Položi jo z ravnim koncem na tla, z okroglim pa na stol. Hm, poševna ploštev — te je že davno — uro fizioke — "nezadostno" — sedaj bi ga moral videti njegov bivši profesor!

Utež, najboljši lena stvar med vsemi lenimi, pod vplivom svojega poklica gotovo težka in okorna, drsi zdaj doli po gladki poti kot živ paradok in krene v drugo smer. Zadene ob nogo mize in se z ropotom zakotali na prag. Nič se ni zgodilo, gospodična še vedno leži z nekoliko utrujenim obrazom na svoji trdi podlagi.

Deček je silno razburjen, očka je poln strokovne resnosti, mamica je ganjena. Bobik kar nori. Po opetovanih poskusih je dirkalna proga narejena takole: od peči v jedilnico preko likalne deske, dalje med nogami mize s pomočjo trde lepenke čez prag v spalnico in naprej pod posteljami do končne postaje pri toaletni mizi.

Bobiku visi jezik iz gobčka, ko drvi sem in tja, vnies pa na vso moč laja. Deček vriska, mamica vzdihuje, očka se poti, najemnik spodaj z držajem omela po stropu.

Drrr, drrr, haf, haf, juuuu, hum, pac, prask — in tako torej nastane ta kratka povest.

Darilo za PRAZNIKE

RAZVESELITE VAŠEGA PRIJATELJA (ICO) ZA BOŽIČ Z DVOMESEČNO NAROČNINO NA "GLAS NARODA". STANE SAMO \$1.

List skušamo napraviti splošno zanimiv za vse čitatelje. Vemo, da Vaš prijatelj oz. prijateljica, ki še ni naroče(a) na Glas Naroda, bo vesel(a), da ste se spomnili za praznike. Ta ponudba je dana, da se vaš prijatelj oz. prijateljica seznanijo s tem slovenskim listom, in bo s časom redno naročen(a).

IZPOLNITE SPODNJI NAROČILNI LISTEK

Storite to še danes, da bo pravočasno za praznike.

Mi bomo obvestili Vašega prijatelja s primerno božično dopisnico o vašem darilu.

UPRAVNIŠTVO "GLASA NARODA"
216 West 18th Street, New York

Tukaj Vam pošljem \$1.—, za dvomesečno naročnino za:

Ime.....

Naslov.....

List naj pošljemo pričenši z dnem.....

Moje ime in naslov je:.....

Proslava 1. decembra 1940

Prvi december tega leta se je kot lani, proslavljal z iskreno navdušenostjo in zadovoljnostjo široki Jugoslaviji. Razumemo se, da to razpeloženje ni bilo tako živahno kot bi moglo biti v mirnih časih.

Jugoslavija se nahaja na Balkanu, kjer vodi eden od njenih sosedov veliko borbo za ohranitev svoje neodvisnosti, proti pohlepnemu ugrabitelju. Jasno je, da Jugoslavija poleg svoje najboljšje volje, da bi ohranila svojo nevtralnost, gleda z bolnim srcem, a obenem z zgražanjem vse ono, kaj se godi v njeni neposredni bližini. Ona je, kakor "to" odgovarja njenemu načinu izražanja in smatranju življenja, dala dokazov svojemu nezadovoljstvu in istočasno pokazala, posebno se zadnje dni, da želi ohraniti svoj nifer, ali ne pod vsako ceno, toda le pod pogojem, da se ji pusti samostojnost in neodvisnost.

Poleg tega, da Jugoslavija z veliko žalostjo gleda raz vseh svojih mej razpadanje malih narodov in držav, ter občuduje nepopisne napore svojih sosedov za ohranitev samostojnosti, ona je še posebno letos proslavila 1. december v notranji zavesti, da je ta praznik narodnega zedinjenja podlaga vse njene preteklosti, sedanjosti in bodočnosti. Praznik 1. decembra je zaradi zedinjenja Srbov, Hrvatov in Slovencev dobil poseben pomen, ter se z enakopravnostjo slavi v Beogradu, v Zagrebu in v Ljubljani.

Ob priložnosti lanke slavnosti 1. decembra je vsakdo lahko opazil iskreno razpoloženje, s katerim je Zagreb pozdravil dan zedinjenja Srbov, Hrvatov in Slovencev po vseh svojih odgovornih hrvaških časopisih. Ves hrvaški tisk je poudarjal, da se je dne 26. avgusta 1939 prišlo do sporazuma Hrva'ov in Srbov in da je na ta način 1. december postal praznik tudi Hrvatov, kakor Srbov in Slovencev.

Ko so se Hrvati izrazili za to, da položijo svojo usodo v okvir usode Jugoslavije, je bilo popolnoma jasno, da so na ta način sprejeli 1. december kakor osnovo, na kateri je Jugoslavija sezidana. 1. december ni nič drugega kakor posledica Krfske deklaracije, katero so objavili srbskemu, hrvaškemu in slovenskemu narodu osnovevalci Jugoslavije.

Zgodovina Srbov, Hrvatov in Slovencev je ena najslavnejših in najbolj pravičnih zgodovin Evrope, posebno Balkana. Jugoslavija se nahaja v najneprijetnejšem položaju Evrope, namreč na križišču med Izodom in Zapadom, kjer so se vedno sekali in prekrizavali politični in državni interesi najrazličnejše civilizacije in najnaprednejše kulture. Tukaj sta dva temelja evropske civilizacije, Rim in Bizant, že od nekdaj pritiskala svoj pečat na narode, kateri so živeli v teh pokrajinah. Srbi, Hrvati in Slovenci so uspeli, da skozi stoletja ohranijo, povečajo in ojačajo svoje narodne, državne in kulturne fiziognomije. Že v najzgodnejšem srednjem veku, Srbi, Hrvati in Slovenci osnivali svoje države, upirajoč se tujcu. Hrvati na Jadranu ustanavljajo svojo samostojno hrvaško državo, katera v borbi z Benetkami in z Rimom kaže veliko možnost za samostojno življenje. Istočasno uspevajo tudi Srbi, da ustanovijo eno najmodernejših držav na Balkanu, katera pod Dušanom kaže veliko odpornost. Kakor se Hrvati borijo proti Benetkam in Rimu, tako se morajo Srbi boriti proti Bizantiji, in s svetim Savom osnabljajo svojo državno in cerkveno samostojnost. Ravno tako poskušajo tudi Hrvati v Dalmaciji z Grigorom Ninskim ter se trudijo, da si, skozi borbe z Rimom, zadobijo samostojnost in uspešne pravice, da se v cerkvi poslužujejo svojega narodnega hrvaškega jezika. Prihod Turkov na Balkan postavlja zapreke obema — Srbom in Hrvatim — v tem bistroumnem naporu za ustanovitev narodnih držav. Na Kosovu, kjer umira srbsko cesarstvo, Hrvati združeno s Srbi branijo poslednjo balkansko samostojnost. Od tega časa Srbi in Hrvati tvorijo zasebno zgodovino. Srbi se bore po gorah proti turškim o-

svojiteljem, a Hrvati se morajo po malem boriti proti Madžarom in Avstriji. Ta borba z različnimi tujimi silami, ki traja že stoletja, povzroča različno vnačino življenja, v duševnem delovanju in družabnem gibanju. Srbi se neprestano borijo s silo, katero končno zmaga, jo, osnabljajo v devetnajstem stoletju eno od prvih slobodnih slovenskih balkanskih držav. Hrvati se morajo nasprotno boriti z Madžari in z Avstrijo a ne samo z orožjem, temveč predvsem z državopravnimi sredstvi in pogodbanj. Ena in druga borba je zelo težka in spletena. Toda prvi in drugi uspevajo v ohranitvi svoje etične, nacionalne in kulturne osebnosti.

Slovenci, ki so najbolj izpostavljeni nemškemu vplivu, živijo tako rekoč na meji pangermanskega navalu. Ta mali narod, nenavadno odporen in močan, uspeva skozi stoletja, da ohrani svojo jezik in da postavi eno najlepših kultur in civilizacij na evropskem jugovzhodu.

Francoska revolucija, Napoleonove vojske za svobodo malih narodov, vstaje na Balkanu, umiranje otomanskega carstva, izgrizavanje preživele in popolnoma zastarele avstro-ogrške monarhije, najde Srbe, Hrvate in Slovence, kakor tudi severne Slovence, pripravljene za veliko delo oslobodjenja.

Velika svetovna vojna, je bila vojna Slovanstva proti pan-

germanstvu, vojska za nasledstvo avstro-ogrške monarhije kot so bile balkanske vojske, vojne za nasledstvo otomanskega carstva. Veliki jugoslovanski državni in nacionalni delavci, kot kralj Peter I. kralj Aleksander, Franjo Supilo, Nikola Pašić, Krek, Ante Trumbić, in še mnogi drugi, našli so se vsi naenkrat na velikem delu osnovanja Jugoslavije. Oni so s tem osnovali delo, na katerem so od narodne pesmi, od hrvaških pesnikov na dalma tinskih otokih, pa do Vožda Karadjordja, Račkoga, Štrosmajerja, Garašina (Ristida in drugih delovali vsi najboljši sinovi Jugoslavije. Prvi december je samo zaključek tega velikega dela, katero je značilo ne samo narodno apoteozo naših stoletnih naporov, temveč je bil dokaz, da so južni Slovani sposobni, da sami sebe vladajo, ter da jim v državnem in nacionalnem poslu niso potrebni tuji gospodarji.

V teku zadnjih 20 let se je večkrat dozdevalo, da se je že pozabilo na zgodovinske slavne izvore skupne preteklosti. Ali ravno ob času, ko se je Evropa začela rušiti, Jugoslavija je bila edina izmed malih narodov na jugovzhodu Evrope, katera je pokazala največ smisla za svoje nacionalne življenje. Jugoslavija je država, kateri se prerokuje propast že celih deset let. Notranje razmere so napolnjevale z razočaranjem vse prijatelje Jugoslavije. V času selanja vojske, ko je v Evropi večkrat prišlo do težkih spopadov, je Jugoslavija pokazala največ odpora in največ samostojnosti za obstoj.

Ona je postopala trezno, hladnokrvno in mirno, ne iskajoč angleške garancije, niti privolnosti v kapitulacijo. Ona je rešila svoj osnovni problem, za kar se mora zahvaliti dinasti in njenemu zastopniku knezu Pavlu, kateri je po smrti kralja Aleksandra vzel v svoje roke težko nasledstvo. Dobro se zavedajo, da le v slogi je moč, rešila je najprej svoj notranji problem, namreč sporazum med Srbi in Hrvatim. Kakor hitro je bilo rešeno to vprašanje, ona je mogla mirno gledati razvoj dogodkov v Evropi in v svetu, braneč Balkan od vojske. Ko so se začeli na omenjenem polotoku krvavi boji, zopet je pokazala mnogo smisla, da ohrani nevtralnost in da v nepristranosti nadaljuje svojo politiko naravnosti in državne samostojnosti. To se je najbolj zrealiziralo v času, ko so razni sosednji časopisi nametavali vprašanje zahtev svojih

Dalje na 4. strani.

LEPA KNJIGA je kulturna poslanka; odprimo ji vrata v naše domove, odprimo ji srce... (Finčgar)

Nove knjige slovenskih pisateljev

L. Mrzel: BOG V TRBOVLJAH

Zbirka pripovedk iz našega največjega premogovnega okrožja — Trbovelj. Knjiga obsega 120 strani, je trdo vezana ter vsebuje 20 originalnih lesorezov Maksima Sedeja.

Cena — \$2.—

ČRNA VOJNA (Spisal D. Ravljen)

Originalno delo enega mlajših slovenskih pisateljev, ki snov svetovne vojne vpo-vsem novi obliki spretno obdeluje. — Trdo vezano, 120 strani.

Cena — 75c

D. Ravljen:

ZGODBE BREZ GROZE

Knjiga vsebuje petnajst krajših povesti iz našega domačega življenja. — 125 strani, trdo vezano.

Cena — 75c

Naročite pri:

KNJIGARNI SLOVENIC PUBLISH. CO.

216 WEST 18th STREET

NEW YORK CITY

Veliki Atlas sveta

Vojujoči se narodi v Evropi vstvarjajo zgodovino. Svetovnih vesti pa ne morete razumno zasledovati brez velikega in zanesljivega zemljevida, kot je naprimer Hammond's New Era Atlas of the World. "Res," boste rekli, "toda po končani vojni zemljevidi, ki so sedaj izdani, ne bodo več dobri." Toda vse drugo je res, kot ta trditev, ako vpoštevamo ta atlas. In tukaj pride poglavitna stvar. Z atlasom boste prejeli izkaznico, s katero boste proti plačilu 25 centov dobili dodatne zemljevide, ki kažejo premenjene meje vseh držav, ki

bodo prizadete vsled mirovne pogodbe, in jih boste prejeli tekom 60 dni po zaključku vojne in ko bodo podpisane mirovne pogodbe. (Listek, ki je treba izpolniti in poslati naravnost na zalagatelja, je v vsakem atlasu.) Ti dodatni zemljevidi vam bodo do zadnje natančnosti izpolnili vaš svetovni zemljevid, ki bo natančno kazal Evropo pred vojno in po vojni v celi knjigi. Ta atlas velja samo \$2.75 za Združene države in \$3.— za Kanado. Ta veliki atlas dobite pri KNJIGARNI "GLASA NARODA", 216 West 18th St., New York.

DARILNE POSILJATVE v JUGOSLAVIJO in ITALIJO

100 DIN.	— — —	\$ 2.30
200 DIN.	— — —	\$ 4.00
300 DIN.	— — —	\$ 5.85
500 DIN.	— — —	\$ 9.25
1000 DIN.	— — —	\$18.—
2000 DIN.	— — —	\$35.—
5000 DIN.	— — —	\$85.—

V DINARJIH

V LIRAH

50 LIR	— — —	\$ 2.90
100 LIR	— — —	\$ 5.—
200 LIR	— — —	\$ 9.50
300 LIR	— — —	\$14.—
500 LIR	— — —	\$22.50
1000 LIR	— — —	\$44.—
2000 LIR	— — —	\$87.—

Ker zaradi položaja v Evropi parniki neredno vozijo, tudi za izplačila denarnih posiljatev vzame več časa. Zato pa onim, ki žele, da je denar naglo izplačan, priporočamo, da ga pošljejo po C A B L E ORDER, za kar je treba posebej plačati \$1.—.

Vsled razmer v Evropi ni mogoče v Jugoslavijo in Italijo nakazati denarja v DOLARJIH, temveč samo v dinarjih oz. lirah. Isto velja tudi za vse druge evropske države.

SLOVENIC PUBLISHING CO.

216 West 18th Street, New York

ROMAN —: Spisal: FRAN GOVEKAR.

11

Urno se je dvignila. Rožanec se je branil, a ni si dala vzeti dolžnosti, da mu postreže. Stokla je v vežo, kaplan pa je gledal za njo. Tako sveža, prožna je bila navzlic svoji debelosti.

Polagoma se je večerilo. Solnce je pravkar zapadlo za goro. Kaplanu se je mudilo, da bo pred temo doma. A že se je vračala s steklenico in s krožnikom, za ujo pa je prihajal čez Rastabar. Golorok, le preko ene rane je imel ogrnjen suknič. Pravkar se je vrnil s polja, postaren, a še krepak.

Pozdravil je, priganjal kaplana, naj pije in je govoril o vremenu, bodoci letini, živini, a Jammikovega spora s hčerjo ni niti omenil.

Ko pa je dejal: "Vsak pameten človek si nadene na hrbet le toliko breme, kolikršen oznaga, sicer se mu ljudje lahko smejejo, čeprav se sam še tako širokousti!" je Rožanec razumel da namiguje na starca Jammika s premlado ženo.

Poslovil se je, ter hotel oditi. Jammica pa si je vrgla ročec na glavo in dejala:

"Pokažem vam bližnjico pod klancem, če dovolite. Toda ste v pol uri doma."

In krenila sta preko vrta. Medtem se je bilo popolnoma zmrznilo, mečca ni bilo in prve zvezde so se užigale.

Jammica je govorila o očetovem posvetu in gospodarstvu, o bratu, ki je na kmetijski šoli na Grmu in ki ju prevzame, ko se čez par let oženi. Medtem sta dospela na malo višino, s katere je bilo le še par korakov do glavne ceste v mesto. Tu se je ustavila in rekla:

"Veste, gospod, četrta božja zapoved ni popolna. Govori le o dolžnostih otrok do staršev, nič pa o dolžnosti staršev do otrok. Mene so moji starši vrgli v oblast meža, ki ni bil nikoli to, kar bi moral biti. Različna sva si v izobrazbi in starosti, a predvsem v značaju. Moja zvestoba je vsak dan večja živet. Saj si ne morete predstavljati, kaj pretrpim! In tega so krivi moji starši!"

Zjokala se je in poihitevajoč jezna pripovedovala: "Močna, zdrava moram prenašati sirovosti starec ljubo-sumneža, ki ni zanič a zalezuje druge ženske! Uša bi po svetu, a zaradi otrok si ne znam pomagati."

Rožanec jo je pomiril:

"Vsak nosi svoj križ, Jammica!"

"Ah!" je vzkliznila, "to so samo lepe besede. Kaj naj storim? To mi povejte! Moje življenje je uničeno!"

Sesedla se je ter jekala: "Le pojdit! Ne zamerite, gospod. A nesrečna sem, da mi ni več živeti," je dejala.

"Bog vas pomiri! Zbogom!"

Razrušen je skoraj bežal proti domu.

Katehet Rožanec je prišel iz razreda in zagledal Olgo. Odhajala je pravkar s snopom šol-kih zvezkov pod pazduho v učiteljsko zbornico. Stopil je za njo. Skoraj je minil tedn po njenem prvem izprehodu, ki ju je zvezal v intimnostih, o katerih ni v mestu sicer vedel nihče.

A ko je prišel v zbornico, je bilo v njej več učiteljev in učiteljic. Nekateri so se tiho pogovarjali ali čitali ali popravljali po zvezkih. Ogledujoč njih obraze, se je čutil, kako malo je bilo med njimi starih in zdravih, dasi večina ni bila stara. Nervoznost ali izčrpanost se je izražala v njih kretanjih in govorici. Siva, upadla obličja, suhotna ali bolešno zabuhla telesa, ugasle oči, borna obleka: koliko trpljenja in odrekovanja, pa koliko idealizma zahteva učiteljski poklic!

Tudi Olga je bila bleda in suhotna. Sedla je pred svoj snop in začela delati. Katehet si je poiskal na nasprotnem kotu mizico, vzela brevir in čital. Želel je govoriti z njo. Morda se mu to skoro posreči, ko mine premor.

Ni se varal. V desetih minutah so odšli vsi tovariši in tovarišice zopet po razredih, le Olga je ostala. Tedaj se ji je približal in dejal:

"Marljiva. — Delo je najboljšo zdravilo, kaj ne? Lepo vas pozdravljam."

Pogledala ga je z očmi, polnimi tuge, a ustne so se ji tresle ko je odgovorila:

"Se holi — zelo holi. A premagam! Moram premagati!"

"Tako je prav. Volja zmaga vedno. — Imate dovolj zanimivih, dori knjig na razpolago?" je naglo okrenil govor.

"Nimam. Mar jih imate vi, gospod katehet, in bi mi jih posodili?"

"Rad. Pridite in oglejte si sami mojo knjižnico!"

"K vam? Ali vas ne kompromitiram?"

"Saj pridete lahko s prijateljico. Ali z gospodom Drobničem," je dejal Rožanec.

"Kako ste prijazni! Pridem."

"Dobro — a nekaj bi še rad vprašal, če dovolite?"

"Ničesar vam ne prikrivam."

"Pravili ste mi, da ste imeli dva resna snubea."

"Ah, čemu to vprašanje?"

"Rad bi vedel samo eno: ali jima je bilo znano, da imate hčerko?"

"Da. Celo videla sta jo. In oba sta mi izjavljala, da bi hčerko ljubila, kakor svojo; saj je tako ljubeznivo dete. Zlasti Novak se ni mogel ločiti od Ernice, in otroče ga je klicalo 'tlic, tlic!' — A čemu vprašujete? Da bi obnovila zveze z njima? Ne, ne. To je izključeno. Ljubiti bi ne mogla nobenega. Nikoli nikogar več. Končano — prosim, ne govoriva več o tem!"

"Hotel sem le vedeti, kakšnih značajev sta bila vaš snubea. — Še so torej čeli moške na svetu — vzlic vseobči svetovni dekadenci. To me veseli. — A po knjige le pridite: morda kako popoldne po pouku. Ako me ne bo doma, ne zamerite: najdete me naslednjega dne. In glavo kvišku!"

(Nadaljevanje prihodnjaja.)

JAN KUBELIK (SLAVNI VIJOLINIST) UMRL

Najslavnejši violonist svoje dobe, Jan Kubelik, je večeraj za neznano boleznijo umrl v Pragi v starosti 60 let.

Kubelik je bil rojen 5. julija, 1880 v Michle blizu Prage, kot sin vrtnarja, ki je svojega sina prvi učil gosli. Mladi Kubelik je prvič javno nastopil, ko je bil star 8 let. Z 12 leti je vstopil na praški konservatorij, katerega je dovršil v šestih letih. Leta 1898 je začel prirejati svoje koncerte ter je prepotoval vse dele sveta.

Kubelik je prvič priredil koncerte v Združenih državah leta 1901, nato zopet leta 1907, zatem 1924 in nazadnje leta 1935.

Leta 1903 se je Kubelik poročil z madžarsko grofico Marijano Czaky-Szell. Leta 1912 je Kubelik priznal, da je do tedaj s svojimi gosli zaslužil nad \$1,000,000. Leta 1918 je kupil na Madžarskem veliko posestvo kneza Otona Windischgratza, moža nadvojvodinje Elizabete, hčere nadvojvode Rudolfa.

Navzlic svojem bogastvu pa je Kubelik leta 1932 zašel v bankrot z dolgovi v znesku \$125,000. Tedaj je rekel, da je zašel v finančne težave, ker so njegovi vrednostni papirji v Ameriki izgubili vso vrednost.

Zadnjih 10 let ga je zelo mučil revmatizem, toda prste je še vedno ohranil gibčne in je prirejal koncerte, da je mogel odplačevati svoj dolg.

Kubelik je zapustil 7 otrok, ki so vsi glasbeno zelo nadarjeni. Najbolj poznan med njimi je Rafael, ki je zelo odličen skladatelj in kapelnik.

ZIMSKO SPANJE PRI ŽIVALIH.

Za živali v gozdu in na polju se začne v pozni jeseni hudi čas. Na dobrem so le ptice selivke, ki se v teh časih preselijo na jug. Četveronožci in druge na zemljo navezane živali pa morajo gledati, kako bodo preživele hude zimske čase. Mnogim je Bog pomagaj s prijetnim zimskim spanjem, katerega prebijejo v toplih kožuškah in umetno zgrajenih gnezdecih.

Kar se tiče zimskega spanja, je največji umetnik svibce po visokih gorah, ki pozimi spi res skoraj dobesedno smrtno spanje. Skoro tri četrtine leta prespi ta glodalec v neke vrste samonarkozi. Krvni obtok se mu v tem času zmanjša, količina stopinj poveča, telesna toplota pa pade na deset stopinj in še nižje. Poldrugi kilogram masti si nabere ta žival v poletju za hranilo med zimskim spanjem. Ta mast pa je sviben tudi v pogubo, ker planinsko prebivalstvo visoko ceni njegovo mast kot zdravilo proti boleznim v členkih in za druge bolezni. V mnogih krajih so ga zaradi tega že iztrebili.

Zimsko spanje je za svibce življenjska potreba. Če ga pri spanju ovirajo in ga drže v toplih prostorih, čez kako leto ali dve pogine. Sedem mesecev zimskega spanja potrebuje tudi polh. Vsake tri ali štiri tedne se prebudi in zaužije nekaj hrane, ki si jo je v poletju nanosil, nato zopet zaspi. Polhi so bili priljubljeni na slovesnih pojedinah starih Rimljanov kot okusne pečenke. Zaradi masti, ki je in dlake ga v nekaterih krajih srednje in južne Evrope še danes radi lovijo. Od pri nas živčih živali je po zimskem spanju znan tudi ječ. Glodalec se med sesalec najštevilnejše živali, ki so potrebne zimskega spanja. Hrček spi trdno v svojem zimskem ležišču. Njegov zimski spanec ni ravno dolg. Večkrat se prebudi že decembra in potem živi od tega, kar si je poleti nanosil. Zimo prespe po podzemskih rovinah tudi raznovrstne poljeke miši, ki jih na pomlad v velikih množinah začuši pomladansko deževje.

Vsem je znano zimsko spanje strica medveda. Debeli koža in mast pod njo ga varuje pred mrazom, gladi pa se ta ropar tudi ne boji. Je že ob pravem času poskrbel za to. Redi se od nabrane masti. V svojem brlogu prespi več mesecev. Še več: medvedka prinese celo svoje mlade v tem času na svet. Medved zapusti ta brlog zelo nerad. Šele spomladi se prikaže suh kot trska, zaradi svoje "medvedje lakote" pripravljen na vsako nečastno dejanje. Njegov brat beli medved gre celo sredi arktične snežne noči na lov na tjujenje, potem pa zopet spi. Medvedov bratranec, siva brada jazbec spi 2—3 mesece spanje pravič-

VAŽNO ZA NAROČNIKE

Poleg naslova je razvidno do kdaj imate plačano naročnino. Prva številka pomeni mesec, druga dan in tretja pa leto. Da nam prihranite nepotrebnega dela in stroškov, Vas prosimo, da skušate naročnino pravočasno poravnati. Pošljite naročnino naravnost: nam ali jo pa plačate našemu zastopniku v Vašem kraju ali pa kateremu izmed zastopnikov, kolih imena so tiskana z debelimi črkami, kar se upravičeni obiskati tudi druge naselbine, kjer je kaj naših rojakov naseljenih. Zastopnik bo Vam izročil potrdilo za plačano naročnino.

CALIFORNIA:

San Francisco, Jacob Laushin

COLORADO:

Pueblo, Peter Cullig, A. Saffig

Walsenburg, M. J. Bayak

INDIANA:

Indianapolis: Frank Zupančič

ILLINOIS:

Chicago, J. Bevil

Cicero, J. Fabian (Chicago, Časopis in Illinois)

Joliet, Jennie Bambich

La Salle, J. Spelich

Mascotah, Frank Augustin

North Chicago in Waukegan, Math. Warlick

MARYLAND:

Kitzmiller, Fr. Vodopivec

MICHIGAN:

Detroit, L. Plankar

MINNESOTA:

Chisholm, J. Luknich

Ely, Jos. J. Peebel

Eveleth, Louis Goula

Gilbert, Louis Vessel

Hibbing, John Povše

Virginia, Frank Hrvatic

MONTANA:

Roundup, M. M. Panlan

Washoe, L. Champe

NEBRASKA:

Omaha, P. Broderick

NEW YORK:

Brooklyn, Anthony Svet

Gowanda, Karl Strudman

Little Falls, Frank Mado

OHIO:

Barberton, Frank Frohe

Cleveland, Anton Bobek, Chas. Karlinger, Jacob Resnik, John Stapiis

Girard, Anton Nagode

Lorain, Louis Balant, John Kumle

Youngstown, Anton Kikali

OREGON:

Oregon City, J. Koblar

PENNSYLVANIA:

Bessemer, John Jevnikar

Conemaugh, J. Bresovec

Coverdale la okolica, Mrs. Ivana Kupilik

Export, Louis Zupančič

Farrell, Jerry Okorn

Forest City, Math Kramin

Fr. Blodnikar

Greensburg, Frank Novak

Homestead, Fr. Ferencab

Imperial, Vence Palcich

Johnstown, John Polanec

Krayn, Ant. Tauselj

Luzerne, Frank Balloch

Midway, Jos. Zant

Pittsburgh in okolica, Philip Prager

Steelton, A. Hren

Turtle Creek, Fr. Schiffrer

West Newton, Joseph Jovan

WISCONSIN:

Milwaukee, West Allis, Fr. Štek

Sheboygan, Joseph Kakes

WYOMING:

Rock Springs, Louis Tauscher

Diamondville, Jos. Bolica

Vsak zastopnik trda potrdilo za svojo, katere jo prejeli. Zastopnika toplo priporočamo.

UPRAVA "GLAS NARODA"

nega, če si je na jesen dovolil bogato začel žledček s žledom in bukvico.

Močerad deloma spe, deloma pa gredo pozimi v ribnike, ki navadno tudi v najhujših zimah ne zamrznejo in tam neusmiljeno love ribe in druge vodne živali.

Zabe nimajo lahkega življenja. Že v poletju jih zasledujejo mnogi sovražniki: v jeseni ko zginajo majhne živalice in mrčes, s katerim se hranijo, morajo gledati, kako bodo preživele lakoto. Globoko se zarijejo v močvirje ali blato, v zemeljske dupline ob vodah ali rekah in tam prespijo najhujše čase. Na pomlad se zopet prikažejo v tako velikih množinah, da so nastale celo pravilice o dežju žab. Tudi mnoge s'adkovodne ribe kot krapci, jegulje in podobno prebijejo zimo na blatnem dnu v omotičnem stanju. Ni jim ne stri, če pri tem zamrznejo. Ko se led raztopi, so zopet sveže in čile.

PROSLAVA 1. DEC. 1940.

(Nadaljevanje s 3. strani.)

rivendikacij. Proti tem neopravičnim rivendikacijam se je srbski in hrvaški tisk odločno vzdignil, priporočujoč vzajemnost cele zemlje. Ni dela jugoslovanske zemlje, ki ne bi bil enak svet Srbom, kakor Hrvatom ali Slovincem. Jasno je danes vsem, da Jugoslavija ne more pristati na nikakva rešenja, ampak, da se bo branila z vsemi silami, ako bi kedaj utegnili biti ogrožena njena država ali nacionalna individualnost.

Hrvati, Srbi in Slovenci se zavedajo enega pozitivnega in glavnega dejstva, namreč: da jim ni obstanke, niti napredka, ni blagostanja nikjer, kakor v zedinjeni očetjavi, kraljevini Jugoslaviji. Zato, dokler narod propadajo, države izginjajo, cesarstva se spreminjajo, Jugoslavija ostaja vedno čvrsta, zedinjena, in danes močnejša kakor še kdaj poprej, na splošno izmenadnje svojih neprijateljev in na polno zadovoljstvo vseh svojih prijateljev in vsega naroda.

DEŽNIK KOT LUKSUZ.

Dežnik je imel prvotno nalogo varovati človeka samo pred solncem. Njegova domovina je Orient, kjer je pa smel nositi dežnik samo kralj in še to ob svečanostih. V Evropo je prišel dežnik šele sredi 16. stoletja. Prinesli so ga italijanski in španki pomorščaki. V Parizu se je pojavil kot senzacionalna modna novost leta 1862. Takratne dežnike so izdelovali iz voščenega platna in šele pozneje iz svile, ki so jo napenjali na ribje koščice. Ta dežnik pa seveda ni nič kaj dobro varoval pred dežjem. Bil je bolj za okras in dokaz, da ima njegov lastnik dovolj denarja. Dežniki so bili namreč v starih časih zelo dragi. Preteklo je mnogo vde, predno so lahko kupovali dežnike tudi manj premožni ljudje.

Najbolj se so otepal te novotarije v Angliji, v deželi, kjer intajo največ padavin in kjer torej dežnike najbolj rabijo. Konservativni Angleži so se upirali dežniku kakor se upirajo vsaki novotariji. Dežnike so propagirali takrat samo kavarnarji, ki so jih v deževnem vremenu posojali gostom, če ni bilo mogoče dobiti kočije ali nosilnice. Kočijaži in nosači so se pa čutili s tem prizadeti in napovedali so neizprosno boj dežniku, češ, da je smešen in neokusen. Večkrat se je pripetilo, da so izvoščki ali nosači neusmiljeno pretepli človeka, ki so ga zalotili na ulici z dežnikom. Sčasoma so se pa tudi Angleži privadili dežniku in zdaj je v Angliji še posebno v časteh. Zadnje čase pa dežnik vedno bolj izpodriva dežni plašč.

★ knjige, ki Vas bodo zanimale!

TOLMINCI

Spisal Ivan Pregelj
Ko je postala pest gosposke le pretežka in pretrda, so se Tolminci spuntali. V Gorico so šli oboroženi in s vilami in cepci. "In galjotu v le v vamp!" je bilo njihovo geslo. Toda punt ni uspel

Cena \$1.50

OPOMBA: Knjige označene z ★, se v platnu vezane.

GORNJO KNJIGO LAHKO NAROČITE PRI:

KNJIGARNI SLOVENIC PUBLISHING CO.

216 WEST 18th STREET

NEW YORK, N. Y.

TARZANOVE ŽIVALI. Spisal Edgar Burroughs. (294 strani) Nadaljevanje "Tarzana," ki je že vsaj po imenu znan vsakemu omikanu. Dasi je snov povesti neverjetna, se lahko čita in se človek polagoma tudi v neverjetnost vživi.

Cena 85c.

AGITATOR. Spisal Janko Kersnik. (99 strani.) Janko Kersnik je poleg Jurčiča najbolj znan in priljubljen slovenski pisatelj, kar jih je živel v drugi polovici devetnajstega stoletja. Njegovega "Agitatorja" bo sleherni čital z užitkom.

Cena \$1.00

MORSKI RAZBOJNIK. Spisal Fred. Marryat. (193 strani.) V duhu čitatelja oživi romantika v najboljših pestrh barvah. — Kri in ljubezen. — Viteštvo in maščevanje. — Časi, v katerih sta spretnost in gibčnost odločevali.

Cena 85c.

MORSKI VOLK. Spisal Jack London. (328 strani.) — Eden najboljših romanov znamenitega ameriškega pisatelja, ki je pisal svoje romane največ po svojih lastnih doživljajih. Roman je zanimiv od prve do zadnje strani. Čitatelj ga ne bo odložil, dokler ga ne bo prečital do konca.

Cena \$1.25

SAMOSILNIA. Spisal Anton Navačan. (153 strani.) Knjiga vsebuje deset povesti slovenskega pisatelja Navačana, ki se je proslavil s svojo zbirko "Naša vas." Snov je povzeta iz življenja naših rojakov iz bivše Štajerske.

Cena \$1.50

ZADNJA NA GRMADI. Spisal Franc Jaklič. (268 strani.) Tudi dolenska Ribnica je imela svoj čarovniški proces. Pisatelj Jaklič je na podlagi zgodovinskih virov dobro opisal preganjanje in kaznovanje "čarovnic," ki so bile sicer povsem nedolžne ženske.

Cena \$1.00

UMIRAJOČE DUŠE. Spisal Ilka Vašte. (220 strani.) Roman iz stare Ljubljane. Značaji so izrazito opisani, istotako tudi takratne navade. Ljubljana nam je povečini znana iz začetka sedanjega stoletja, kdor jo pa hoče poznati iz prejšnjih stoletij, naj prečita ta roman. Ne bo mu žal.

Cena \$2.50

HČI CESARJA MONTEZUME. Spisal M. Rider Haggard. (383 strani.) Delo, ki zavzema odlično mesto v svetovni literaturi. Napeto do skrajnosti. Čitatelj bo roman z užitkom prečital od začetka do konca.

Cena \$1.50

KNJIGARNA
Glas Naroda
216 WEST 18th STREET
NEW YORK